

“ఒకట తనాన్ని చుట్టుముట్టి రౌర్య
 ల్యాన్ని కతవా కిక్షించి అనాథ
 త్యాన్ని క్షించి కిక్షించి పుకావడం
 మానక తాకలేకాదు మృగాః కి
 క్షించి కిక్షించి అనాది పిరి, అది
 పిరియే కీవన రితి దీకే బలాధిక
 కుని భ్యాః - అన్నాడో అధుఃక
 కవి.

చాలా మంది పై మాటల్లో
 పూరిగా వికలిస్తూనే మిగాని వాది

గాను మాత్రం ఆ సొంత వ్యతిరే
 కిసాదు ఈ ఇరవ మ్యా కనాబ్దులో,
 అంటరికరాన్ని చుట్టుముట్టి, రౌర్య
 ల్యాన్ని కతధా కిక్షించి, అనాథ
 త్యాన్ని కిక్షించి కిక్షించి నింపజుతే
 వాకు ఈవనకావడే! ఇకాక్క
 దికే అది అనాది పిరి వాః కీవన
 రితి అనిపితి ఈవాదింక మృ తక్కు
 డున్నాయి? (మనమల రూపంతో
 తప్ప!) ఒకవేళది ఏ అరచ్యార్థాకో

చాక్కు - పాకి మతి వేటాడు
 తున్నా - రంగు ముషి తాట్ని
 కాలి - పాడు లేదా 'జా'
 లో - ది ప్రదర్శన వస్తువుగా చేసి
 దాని - పాలు కిస్తున్నాడు.
 కాదంటే - పర్మనులో వాటి చేత
 చక్కరకా - ఫీటు చేయించి దబ్బు
 తుపా - పు "కొక్కురోకో"
 అని పు - లిని ని ప్రతి మంది
 మేల్కొ - మహాలావతారం చేసే
 దాని కతుక - తరింది పరి తింటు
 వ్వాడు దా కే చిన్ పులావ్,
 తిరె బిగా - కాందూరి చికెన్
 అని అందమైన పేరు పెట్టి - వాటి
 రక్తమా - ల్ని లాట్టులు వస్తో తింటు
 వ్వాడు. మేకలు, గొర్రెలు, వందులు
 కూడా - న పసి దాహానికి
 రక్తవి - కి అకితం కావటం
 లేదా - ఏ పాపం ఎరుగని
 గోవు - కెకు భక్షిస్తున్నారే!
 అంతే - కీవనరీతి అవినీతి
 కాదు. ది వాటికినాడు నితీకాక్ష.
 ఇక మి - మి కిటకాదులా? -
 తాట్ని - నాశనం చేస్తున్నాడు.
 దోమల్ని - లుల్ని చ వదానకి
 మంతు - పెట్టేడు. ఎక్కడో ఏ
 మీదవాడి - వాలిన రక్తమోతవ్వు
 ఆ క్రిమి - దులికి ముప్పుగా వుండే
 త్వస్థ - కం లభించే అవకాశం
 వీడి - ది ఇదీ బాలిగాడి
 వీధా - లా సోదాహరణంగా
 ఎంతవా - పుకంటూ పోగల్గు.

నిత చెప్పుకన్నా ఏ - సి వా
 నశింది ఒకటి: బుతరిత - ముట్టు
 ముట్టి దా - ప్పూన్ని ఈ ధా - క్షి చి
 అ - ధవస్థ భక్షి - షీ పు
 కోవపం మాన్పడి - కు - లు,
 అత - అదే అంది నీ - కు కవి
 కి యే - జీ. నరేపి వా - డు
 మ - షి (1) గజుక మొడి - వది
 న - నైతు: గాని కీవిక - ల్లో
 అ - నమ్మకం ఏర్పర్చిన - ధా
 గ్ర - మం బట్టదగిన -

తను కట్టుకున్న ఇలాలు. - ార్
 ఏక్కి - డె. ట్లో చనిపోతే - ఇమ్మా
 రెన్ - హళ్ళిచ్చిన దబ్బు - త
 పొనుకి చాలా దూరం - వ్ర
 ప్రకాంతమైన జాగా - వ్ర
 మెదొకటి కట్టేడు భు - గ పు.
 ఆ మేడ గరి బి, వే - లు గాని
 గు - బి చాలా వద - లు ప్ర
 ర - లో వున్నాడు. అ - నీ - కన
 వనరు గానీ అతని వృ - క్తి ఏ -
 న్యభా వాన్ని తె - ను - షే
 అతని పేరు వింటే చా - డు. భు - గ
 వ - కే కలాంటలా: బిభుజ - ం డు.
 అతి తెలివై - భుజంగం కో - గ -
 అంతులో ఏక్కని విష - మూ - గ ల
 భు - జ గం. అపనర - వం - షీవా
 వరే కాటేసే క - క్తి - న్న భు - జంగం.
 ఏ చెడవురో ఏ కప్ప - పు - డో,

వికవ్వని ఎలా వటాలో అతను
 ఉగ్రు పాలతో నే నేర్పకున్నాడు.
 అతను కాంట్రాక్టు వ్యాపారం
 చేస్తాడు అవ్యాపారంలో లక్షలు
 గడించేడు. ఇంకా / దిస్తాడు: అండ్
 గ్రూర్ ఇద్దరు వస్తేనున్నారు. మాక
 రాజా కుడి భుజమైతే అప్పారావు
 వీరను భుజం వాళ్ళే వ్యాపారం
 అంతా చూసుకోవారు. సికానీలు
 పెట్టడం - చెట్టి ల అందుకోవడం
 మాత్రం భుజంగంచేసాడు. అతని
 క్లింతుకు, బేం లికి, ప్రాజెక్ట్
 అఫీసులకి, ఎగ్జిక్యూటివ్ ఇంజనీర్ల
 ఇళ్ళకి, అప్పరన్నదూ వీచి వాడు
 మున్నూ మూర్ఖాచార్యులు 'మండు
 కొట్టు' కి ప్రయాణం చేసే కొత్త
 'మాల్స్' మెనర్ కి ఇప్పుడు బలే
 రెస్ దొరికింది. అప్పుడే పరతుంది.
 పెద్ద వలక బడం పేరు చెప్పే
 చాలు వస్తుంది తున్నాయి మరం
 తెంతుకు చేడ దిగడం? అప్పారా
 వెళ్ళి బే.కొ నుంది డబ్బు కిస్తాడు.
 కొత్తను ముట్టుకొని నూకరాజా
 ప్రాజెక్టు అఫీసుల అటూ కిరుగు
 తాడు. విన్నీ బుడె - దేవాలెస్తాడు
 మరి, భుజంగం మేల గానన అవ
 తరవేపు ది? అవలిదేది 'అవల్
 రెట్' కారణం కాదని మరోటుం
 దనీ ద్రయవర్తన అంటే తప్పిస్తే
 మరొక కరమానవలసికెరేడు. అదే
 జింటుకు —

తెలకారించి. 'నా గరత్నా ని
 కింకా' తెలకారేడు. కా తని డన్న
 బెద్ మీ ఖిదెన అఫీసు విల్లిల్
 నిదరొకొకొక. అండ్ దున్న
 రన్నాన్ని చూసి భుజంగం పులి
 మీసాలు మేలెనేడు 'కర నాయా
 లకి క్రలా సింరే అట సేకేనక
 - అనుకున్నాడు. 'పావం అ జాలి
 దల్చేడు. అదయ్యేక మేడ కిటి
 దగ్గకి అల్లి నిలబడ్డాడు దేక క్రలా
 రేమిదన్న దేవతా వస్తల్ల తెలబ
 చేఘా - కిల అకాకం వెల ము
 న్నాయి. దూరంగా నముద్రంలో
 విశ్రాంతి కాజం అంలా హా గాగా
 నడుస్తోంది. నీలం అంగు ము వెల్
 తివచీ మీద వజ్రాలూ మార్కెకర
 జాలు నముద్రం మీదవకే వరుస్తు
 న్నాయి. ఏది చూసినా గర క్రవే
 గుర్తొస్తోంది భుజంగం కి క్లిప్తిగా
 వచ్చుకుంటూ కభయేళ్ళ భుజంగం
 వదుకున్న పాతికేళ్ళ చిన్నా క వెపు
 చూసి చుట్ట ముటించేడు గుప్పుక
 పొగ కుటుల్లా మళ్ళీ కటి కేపు
 దృష్టి కురచేడు. చుట్టూ అకవి
 ముఖం రంగులు మారే ఏదో
 వీడ కలొచ్చినట్టు - నాగరత్న తో
 లానన్సేజేకి కార్లో ఏకా రెల్లే
 'ఇమ్మా' గుంటులు అకారం
 చేసినట్టు: కా గు తున్న క్లిప్తిలో
 బొదింకే కచ్చించినట్టు, తి కన్న
 కోడి పులాపులో అన్ని ఎముక

చిరకల్పిణి / 0 వరుకుని-జాకెటు
 గుడిలు పనిగా వున్నాయోలేవో
 చూడండి. ఘనమైన కమిషిం
 టిది భుగంతువు ములా
 వాగ్గెంబు చుక్కలు ఆలను
 తగ్గింబు లో వాగ్గెలావుండే
 మొహాలు గల అశవాళ్ళనే ఎక్కువ
 చూసేడు కాని, మందుముక్కతో
 చేసి చిరకల్పిణి ఆడదాని
 మొహాన్ని పరమాన్నదూ చూసి

వుండలేడు. అంతేత వాగా అపేక్షగా
 చూస్తున్నాడు అపేక్ష ఇంక
 లాంటిదికాదు దానిలా అధికార
 ముని. భుజగం క్కవనిల
 ఒదున్న వాగ్గెంబు కిటికీకంటి
 బయటికి చూసింది

నీలం అంకంబుని తెలివి
 మేఘాలు చూసి వాగరత్నం మనము
 రెంరెవల దింది. రాజవాంశలాటి
 కిడమ్మపిని గుండె వుచూ లాగింది.
 నీలం రగు వమంబు చెల్లాచెడ
 రెంతున్న బరంబాబు చూసి
 వంభ్రమంతో గుండెల మీద చేతులు
 వేసుకుంది.

అబ్బు తుండెకొండ నిలబడే
 రంగుల మృత్యు వాగ్గెంబువాడి
 ఇంకా యేమో అనబోయింది, ఎటో
 చాలా సీయన్ గా నివట్టి దూడ
 ప్రారంభించింది. భుజగం కంకా
 రంగా అంబు చూసేడు. అక్కడ
 వుంది?

అక్కడ దేకంలోవున్న దరిద్రం
 వుంది.

అక్కడ ప్రమాదంలోని ఛూదాల
 వ.కా వుంది.

అది దబ్బున్న వాక్కు. వాగరత్నం
 లాటి వాక్కు చూసాడను కాని
 వాగరత్నం చూసేంటి మామూనే
 వుంది. ఆమె కు వున్నకడ అకుళ్లు
 పోయివున్నాయి.

మేడకింద నిలబడి యెటో

అరోగ్య ఆనారోగ్య
మరిస్థితులలో మహిళలు
అరోగ్య
బొబ్బిగ్యములకు
అభిరహదనవి

అర్ధ

66 సంవత్సరముల సైగా
 ప్రసిద్ధిపొందినది

కనీసి కుటీరం
 (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
 బొబ్బిగ్య, మద్రాసు-16

అంకంబు
 కితారమ అవరక శ్రాద్ధు (పిజిపి)
 కియవడ. పికిందంబు. పుదర.
 అరహంపురం. కింగుకాడ

చూసున్న బానిసాడు అప్పుడే
 ఎండకో తలెత్తి చూసేడు అదే
 వనయానికి - డమివి వాగరక్షం
 కూడ నాణే నీసింది. చూస్తూ
 అలాగే పుణ్యంబుంది బానిసే
 చూస్తూ వాగరక్షం గుండె
 కలకు మది... తనకు పోలం
 ఎక్కడో ఎన్నాళ్ళకిందో -
 భయ కరమైన చీకటిరాత్రి నిద్రగా
 చూసిన వీడ కల అకస్మాత్తు
 జ్ఞానం వొచ్చి పులిలవిలాది
 పోయి... జడం కట్టిన ఈకి, పిచి
 కల గూడులా పన్ను గెడ్డానికి మళ్ళ
 వున్న కు. రెడూ రెండు ఎక్కిని
 గాజు గోళాలా - భుకం కళ్ళలా
 అవే ని భుకు పులుయి. జడం కట్టిన
 జుతు ముగి కిట్టి అడి మూడో
 నేత్రా... గుర్తు తెచ్చి వాగరక్షం
 నవనాడులా కంపిపోయెయి...
 "ఈడు బాచిగా దేవా -" అని
 జారి... మను అనుకుంది.

"ఎటులా అముప్పెనవ కాసి అలా
 నూపన్నావో అదు కొగెన
 అట్టి మాడక కరిద్దం" అన్నాడు
 భుక గం. ఒంటమీద గొంగళి పురు
 గులు పాతటి క్షుంత అవహ్యంతో

"అదు రొగకనంతుం నేస్తాదా?"

"ముప్పెక్కడ... కంకననవో
 -లేకపోతే రెడూకో నేస్తాడు.
 అయన్నీ మర కెడుగా ముంద
 రెగు. లోని మొంకడుక్కో. కింద

తెప్పి కానీ, కనిసి తెలు మఱా
 యిస్తో నెస్తాను.

"అడిక్కడికి రోవా నా దా?"
 మళ్ళీ అ వెధవ గుం... డిగే
 వరికి భుజంగా కి... కెరింది.
 కాని పట్టకొత్తం భయపడి పోతు
 దేమోనని కాంతంగా... ధాకం
 కెప్పేడు.

"మాడ్రతా... అడిక్కడి... జా
 వాసా... పుటాడు. అ... నాకు
 నెడద సిరాకు వీదో... బుగారి
 ముల్లీక్కడ దానీ తెట్టించి
 సెయ్యే సాస్తాడు ఎం... రివా
 జ్ఞము, అలాగే నిలబడి నిలబడి
 పోతాడు ఏద్యెదవ"

"సావం..."

"అలా అని జారివదై కొంప
 క్కొరివెట్టే అలవి భుకాదే క్కె... వ
 కెక్కెడుంది నెవ్వు?"

"అలాంటోలు ఎంతమందో
 పున్నాను కానీ ఈడిలాంటి కనిష్ట
 బ్బురత యీ బూ సెవంబిక...
 వానెక్కడా మూడేను"

"అదెవడు మనోడు. అడి అకు
 కెనీ - ముసిబకు అని ముకెగా
 గుటావీకే నచ్చాదికాల్లా పుండ
 మంటే మూతం పుండ... లేకపో"

"వా కల్లకో నాన్నా నేను, లంక
 మంది ముప్పెదవలో వా కల్లముండు
 లచ్చాదికాదులై అద్వ... బకుకు
 కున్నాడు. ఎలాగనుకున్నా వేటికి

అతి బుర్రా - ఈడి బుర్రా కొట్టినది...
 వాలను దబ్బులాగానే సారా...
 లెక్కడం - కుండను సారా...
 క్కుండల కిక్కు కలిపి అక్క...
 అంత మర్యాదను రోజులికి...
 వనాలాటి మేడలు...
 రాద పిల్లల్ని నేర్పి 'కంపి...
 లెగడియ్యడం ... ఇదంభా...
 మాయ. అన్నేయం, దప్పు...
 పేసినోజే లోకంలో దిరి...
 బతుకుతున్నాడు. లేనోడు...
 మాయిలేందే లోకంలేదా? మాయ...

కన్నీయం నెయ్యినోడికి కూళ్ళే
 చిన్న మాట! ఏంబి, అతి కద!

అప్పుసారి భుజంగరం ఉలిక్కి
 పడ్డాను. ముప్పవతి కిక్కిరించి
 పట్టాను. అది మనిషి భాషలో
 మాట్లాడితే ఎవరి అక్కడదా?
 అది అక్కడ వూరికి వచ్చి
 దిగి 'మన్నాతి' అని పిలిచి
 పోయింది. అది కలవరం పడ్డాడు.

మాత్రాకాలూ, నిజం... నా
 నొప్పి... అకదాయి నెప్పినా,
 కిల్ల గుంటు దెప్పినా నాన్ని జం

* మీ కేశ సంపదకు

అట్లు అద్భుతంగా అంటిటూలు రెపిది
 కిలా-కాసిలో అటువంటి కేశ సంపదా
 అన్నింటి - కిలా-కాసి సంపదంగా,
 చక్కగా పెరగడానికి. దగ్గరకానికి
 తానికనిపించి.

కిలా-కాసి మిగులు పిల్లలన్ని వృద్ధి
 కనుకోండి. మీ కిలా-కాసి పెప్పా,
 ఎక్కువ పెరిగి పెరగడానికి మరకా
 అంటాయి.

*** సరికొత్త ప్యాకింగులో వస్తున్నది**

రీటా

కిలా-కాసి ప్రతి బోటా
 కిలా-కాసి

కిలా-కాసి, కిలా-కాసి... కిలా-కాసి

ఇనుకంటాని ముపు సెప్పింది
 విజృంభణం జరుగరా! నోకల
 ముయినేనే ఎటుకొక కేళివు.
 ఇకొడికన్నెయం నేనే నమసి
 నేయం రంగడు, వని దీ (వె) గా
 అంటే మృత్యువోడి దీవించాల,
 అదీ. రు. బజారంట నుదు
 లాడిసింగులో నూడు అంతె. జి.జి.
 గోర్కె లోదే సప్తన్నాడ నయం
 అదేతో నెహా వకొ. వ్యాద
 చానివి. బ గోదం క జి పుంటావు
 వీ మనస్సెదూ నేయం గరించే
 గాని అక్కయగురి చాలా చతు.
 కాని బయట పెవందికంలో ఎంత
 క్షేమం కందో అ బ గుంతుడికేనా
 ఎరికుండో కదో వాకు తెలు. నా
 వంగతే నూస్కో ఇవకలెక్కోవోణ్ణి;
 మేసిరి గాబ్బయేను. అసిక సి
 ఇవక్కా ప్రామునయ్యేను. అ యెవక
 రేలు కంట్రాప్టు య్యేను. ఎలా
 గ ము కు న్నా వేటి? ముంవెంత
 వాయెంగా కొటివచ్చినా ఇంజినీరు
 తాబుక దిచ్చి ముకీతేగాని "పరుకు"
 మనకివ్వదు. మరాడికి లంకు కది
 వించు గోవా లంటే కొలేవనో
 దక్కెక్క వెయ్యారి గద. సిటుం
 టు లో ఎకు కనుక కలిసిగా,
 మనకి దబ్బులు కిట్టవు. మం నా
 నులాసాను పంగతి కూడా సెస్తా
 విను. సాం తా కూడా ద ద ని
 గోర్కెంటు నెటుం చేసిం కి.
 వనోక్కలా. తోళ్ళో నీకు తెలింది

గాను కద. ఏటి కెయ్యుద్దంటారో
 అదే నేనాను. 'సారా' అంటే అ
 తాగడోహాయ్ తప్పు లేదూ
 అంటే 'తెద్దో నీ తెరికాళో' వి
 క యాలా సారా తాగకు. సారా
 సావులు సోదా సావుల సెయ్యాల.
 మం గోర్కె తోడలా ఎ.జి.కు
 నేనేడు కాదో నీకు తెల్సా.

"ఎదురు సెసేమ కాదు."
 'అలా' సే సారాసావు క్లిష్టి
 లంకాలు ఖోవేటి మిరి! క దూ
 వీరికొద్దీ రూపాయిలూ నెల్నెలా
 అల్లి ముదువు కదారు. అలు
 కలగా వుంటారు, వారా అమ్మి
 వోల్నా ప్ల గా వుంటారు..."

"వజ్జి" నెవేపోయేడి జవవేం
 గద!"

"నూనేవా. తెలివంటే అదీ
 తెలివి. ఎకడెలాపోతే మనకేలపో
 మనం మకవుంగా వుండాల."

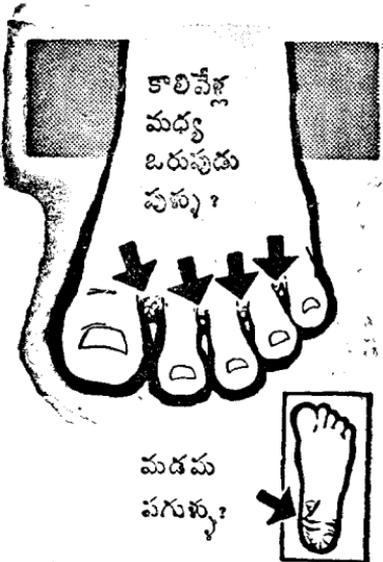
జరాంతపోతూ వింటోంది నాగ
 రత్నం.

"పరేలే. కటి గురి వి నెప్పే
 బారత మంతవుతాది ఏద తా
 ఎ.క.గానీ వే మకం కిడుక్కో.
 కానీ, 'ఫి. సొక్క' కేళి. గీవి
 లోకి ఎలాసాను" అని భుజుంగం
 వరసరా కడివి కలిపే యెను.

అంతే... నీ కు...
 కిచ్చం ఉటుక్కన (టికీ దగ్గరికి వెళ్లి
 కిందికి చూసింది.

అంతవరకూ విప్పివాడిలా పంపింపబడ బాధిగాడు మేడ ముందు కాలవ గోకిల్లి కూర్చున్నాడు రెండు చేతులూ బాది అలా అని నీళ్ళలో ముఖం కడుక్కన్నాడు. దొడ్లోకి ఇప్పుడు నీళ్ళు తీసుకుని అ గడం ప్రారంభించింది. ఆ విస్తృత దృశ్యం చూశ్యాక నా గరత్నం గట్టిగా కళ్ళు మూసుకుంటే 'అబ్బ' అంటే దరిద్ద బ్రతుకు నీటి బావీ' అనుకుంటూ నోటికిపోయింది

బాధిగాడు అలా కే కొత్త కాదు వాడు నిజంగా అవును. అప్పుడు అ గరత్నం అబ్బింపొస్తో వున్నారేమీ వక మున్నో దిన్నో వుండేది. అప్పుడు అ గరత్నానికి వయనూ వంపులూ రాకు అలా కళ్ళు తూయి. బాధి డి - క్షుణ్ణి నీ తడేళ్ళో వుంటాయి. వాళ్ళు వాళ్ళు కాగుకాదు అన్నారేదు. వాడెన్ని కథలు ప్లే డో! అలా వాళ్ళ దృశ్యం తల వయసో సావ్యింది. ఒంపు లోకం. బాధి గాడ్ని పెళ్ళాడి ముఖంగా కాపురం చేద్దావని ఎన్ని జలా డి - కాల అర్లిందో! కాని అవి నిజం కాలేదు. తల్లి బలవంతాన. రజస్వల అయిన అనంతరం ఎన్నయే అబ్బింపొంది దక్కలో వదునుంది. ఆ తర్వాత - ఎన్నెళ్ళి క్రాకు - ని - వే హాలో - చూసింది. అఖరికి వాడిక, డ - యీ తడలోకి వచ్చి వడింది. కొన్నాళ్ళు సోయేక తనలోని జనకాలన్ని సోతాయి. అప్పుడు తనలో కుక్కని కరిమి కొట్టినట్టు ఏ కొద్దానందరూ. అలా కెళ్ళగొట్టబడా, అన బరుకు నీ యేగిపాలో వకుం. తేదా నీతిని వదునుంది. అప్పుడు అమా బాధి గాడిలాగే - విప్పిదానా కన బడ్డ ప్రతివాళ్ళకి చెయ్యి బానిగ - ఛక! అనుకుని నుడిగాలికి లేదీ గలా వడికి సోయింది నాగరత్నం.

లిచెన్సా
వాడండి
DZ-1613 CR-TG

వాదిగాడి నీళ్ళు కాగడం అయి పోయింది. ఏవో మురికిగుడ్డ తీసి ముహం తుడుచుకుంటూ మళ్ళీ మేడ వేపు వదిలేడు మెట్లు కిక్కిరిస్తూ నింబడాను. మేడకొంగు గబగబాచిగి తింది కొద్దింది వారత్నం. వీటి గుమ్మం దగ్గర తలుపు వారగా నిలబడి విధివేపు చూసింది.

వీధి గుమ్మం దగ్గర ప్రాణానికి కట్టి కీయబడిన ఆ లైసెన్స్ కుక్క వుంది. అది బిచ్చం అంటే సామాన్య వరచానవుల దామా నమ్మడానికి వీలేండావు ది. గోధుమ రంగు ఛాయలో వున్న పులివీల ది. భుజ గులాబీ దాస్తి పాము చూపు. దానివి పాము రాయి. అది కుక్కెగాని ముసివాలు. దాని కెరడు ముచివాడో ఎవడు చెడవాడో - హుటా - మాకూ - అఖిలి దాని యజమానికూ తెలివంత ఎక్కణ్ణా తెప్పి రోజుకి రెండు కేజీల మేకమాం పూం అడబ్బాకు వీళ్ళు టూ అవలీలగా తింటుంది. మాంసం ఊరూ, అన్న పూం కలిపి దిలే ఒక్క మాంసం ముక్కలే తిని అన్నం మెతుకుల్ని చాలేస్తుంది వర మాంసాన్ని కూడ - ముకలాదిలేసి అంటే అవలీలగానూ తింటే వేర్పు గల శునకరాజం అది దాదాపు ఏదై పం చోడల విక్కల్లోని రక్తం రుచి చూసిన వరమా - వ భ క్ష కి అది.

దాన్ని చూసి ఒకో అం దు భుజం గవే హదలికాతు ఒ ది మిగతా కాళ్ళో లెళ్ళా - జ

అంత గొప్ప ముల గొప్పి కుక్క ముందువాది దు టూ అ విదుస్తో నిలంబాదు గాట్టి విచిత్రంగా కూడ దు భాభా మని అరవలేదు. దాకి జా లి వాతు | పరిగా రి జా మెములి కుక్క ముందు భరిదై వాహారం పెట్టె దు ది - కుక్క వాంతుం ముక్కల్నే తిని జన్ను విచ్చో గాడు. అన్నం అంటుకున్న వీ వీ 'తమాసా' కని అ తిని కాళ వలో పారేసాడు జాచిగురు గబగబా అటు వరుగెతి అ మురుగి నీళ్ళలోని మెతుకుల్ని నెడు టూం టూడు వంకప్పని తి టూడు అది చూడం వంటివ దికి కర్ణా అంత మంది పర్ణాలు అలా ఉత్రంగా వుంటాయి వాచిగ డలా తిన్నాక వాడు వక వకావని నవ్వక త్తు. బదులదేకాన్ని చూసి భాగ్యవంక మైత దేకంవాడు కత్తుల మారింట్లు ... ఫిర గులు పేర్చినట్టు ... వా బులు వేసినట్టు.

వాదిగాడు దాన్నో అవలంకరిస్తే భావించదు కుక్క. వంటవాట్ని దినంగాచూసి, ముఖం వంటివి గోళ్ళు గిలుకుంటూ చో చోటికి పోతాడు మళ్ళీ మర్నాడు అదేవేళకి తయారౌతాడు,

కాకా రోజోజోనాలా జగలేమి.
 కేటి గుంపం కూరా, అన్న పూఁ
 తారైవ పింగాణి కళ్ళలో తెచ్చి
 కుక్కముండు పెతుడు వంటవాడు
 కలిగివచ్చుటగా - ముకల గుట్ట
 తాగా పున్న బాదిగాల్ని చూసి,
 'సినిరా దిప్పి పిండా తయార
 యొస్తా?' అని వల రించి లోపలికి
 వెళ్ళిపోయెడు. అవారము మూతి
 ముందు వదగావే వెషీనా వస్తేనే
 కుక్క అన్నాన్ని తిని కడలేడు.
 మెదలేడు మూతాదనైనా లేడు.
 ఎంత వేగిరం తింటుదా. ఎంత
 త్వరగా మిగిలివ మెతుకులు
 తిండావా; అప్పుడున్న బాదిగాడు
 అప్పుడోయెడు దాని కళ్ళలోకి
 కళ్ళుపెట్టి చూపెడు. కుక్క కూడా
 వానివేసి చూచున్నది. 'వరే-వేసిది
 తింటావే నుకో' మిగిలివ వానింగిలి
 మెతుకులు తింటావా? అని బారి
 వడుపుట్టుకుంది దాని భావం
 గ్రహించెడు 'అవునరీ. రోజాలు
 మారాయి. మనుష్యులం కొందరం
 నిన్నుడు కుక్కలకన్నా అధ్వాన్నంగా
 తయారయ్యారు. మాది కిక్క బకు
 క్కన్నా నీచం. ఇప్పుడు మీదే
 కాళ్ళం. మీరు తినాక మిగిలిందే
 వేస్తం తింటాం. ఏం చేస్తాం అవసా
 యంగా చూశారు. కుక్క అటుకిరిగి
 వడుకుంది పేటో మాంసం అలాగే
 వుంది. కళ్ళకి అంటి దిగగా
 జరిగెడు. కుక్క తల తిప్పి ఫ్యా
 లేడు, ముండుకి రా! అన్నట్టు
 చూసింది. బాదిగాడి గుండెలో
 తొంకంక అక, కుక్క పూవులో

వళ్ళం అంటుకున్నాడు. 'కుక్కేమీ
 అనేది. గబగబా ఈ లోకా అనేకా
 నోటోకి కుక్కకుని పేలు భా
 చేసేది. అతనింట్నుంచే నేనూ
 కుక్క వాణి విడిచింకా చూసింది.
 మూతి తుడచుకుని కుక్కకి రెండు
 చేతలెత్తి ద దున్నుతుడు బాదిగాడు.
 'తరీ, మూడోదాట బాణి చీకడు
 పుట్ట గజ మెతుకలేదు. కర్కి
 మంచి పిల్ల. దా కలెత్తే నాయి.
 రిన్నమి కన్నోణి - వాళ్ళు దువు
 నిండా కుడెత్తు. ముప్పు కుక్కవి
 కావు. అన్న పూర్ణ మృతల్లి.'
 అన్నాడు బాదిగాడు.

తలుపు బాటునున్న వాగరత్నం
 గుండెలో కుసాను, చీకటి, రాళ్ళ
 వరం... నుడిగాల్లా మేడమొదికి వరి
 గెట్టింది.

వంద రూపాయల నోటుతో
 కిందకి జిగి వీధి వరండా మీదకి
 వచ్చింది. రోడ్డుమీదకెక్కే దిక్కులు
 చూస్తన్నాడు బాది.

'బాచీ' అని కేకేసింది వాగ
 రత్నం

అది కేకే అయినా పిలుపులా
 లేదు అంజులో కరుణ వుంది. వట్టి
 కడివండ్రంలో మునిగిపోయి
 మనవి సహాయంకోసం చేసే అక్షం
 దనంలా వుంది.

గుండె గుడుముట్టు కదిలేనట్టుయి
 కళ్ళపొరి వెన్నదిరిగి చూశెడు బాచీ.
 వెనక్కి వడిచెడు.

'నే నెవరో తెలుపాక' అంటి
 వాగరత్నం.

'తెరికు.'

"పోనీ-అదే మంచిది" అనుకుంది.

"ఇదిగో ఈ వాంఛ రూపాయలు తీస్తూ వీరిని చూడాలి అలు వాడేవానిన్ను కిరిబడి యెట్టుకో రోజుకిన్ని గండినీలు తాస్తూనే మకంపుగా వుండు" అని చెప్పింది. వంద రూపాయ నోటు ఇస్తూ.

బాగాడి కా మాటలు ఇంద్ర జాలంబా లిచ్చింది. కలా నిజవాంఛను తాను చెప్పేనేవో... విప్లాంబులను పోలీసు పూటలే క చూస్తూ నింబడిపోయెను

అతని కీకొమని చప్పుడుచేస్తూ జారాగింది. బుజోదోన్న సాములా భుజంగం కిందికి కేడు కళ్ళారగా వున్నాయి. నాగరత్నాన్ని అపహ్యాంగా చూసేడు.

"ఏటి మకతాలు?" అని గర్జించేడు.

"ఏళ్ళేడు" అంటూ నిశ్చలంగా నాగరత్నం లోవలి తెలింది. మేడ మెట్లు ఎక్కుచూంటే "అబ్బా" అన్న లేక విన్పించింది. గాభరాగా కిటికి దగరతెలి కిందకి చూసింది. సైలు కట్టకట్టిన భుజంగం కడికాలెత్తి బాదిగాడి దొక్కబాదో తావు తన్నేడు. "నాయిసోయ్" అంటూ బాదిగాడు నేల కరిచేడు. కడుపు లోని మటన్ బిర్యానీ అంకా భతున వాంతి అయింది అదృశ్యం చూడలేక వగిరిన గుండెలో భదాలున కిటికి మూసింది నాగరత్నం.

"అబ్బ, యీ మడుసులెంక తులోలు?" అనుకుంది.

అ మర్నాడు యం ఎనిమిది గంటలకి—

భుజంగం సోపానో కూర్చున్నాడు. అతగాడి చేతులో ఏదో విదేశీ వస్తువు వుంది. అందులో అందమైన అడవాళ్ళ ఫోటోలు, కగ్నంగానూ, లెర్ల కగ్నంగానూ వున్నాయి. వాళ్ళి చూస్తూ భుజంగం మీసాలు మెలేస్తన్నాడు. అప్పుడే తంకి స్నానం చేసిక నాగరత్నం ఫేవ్ గారికి తలార తెట్టుక తోంది.

ఇంతలో వనిమవిషి గదిలో కొచ్చింది. "గదంకా గరిబాగా వుండమ్మగారూ! కడిగి స్నానాని దూవం ఎయ్యమన్నారేటి?" అనంది.

"సాంబాటి దూవం వేచి సాబుచే ఎర్ర మొగంవాం? గదంకం తెచ్చి దూవం వెయ్యి. అప్పుడు వి గడి లోని కులూ మడుసులో కల్లూ పోడు!" అంది

వనిమవిషి నాగరత్నం మాటలు అరం గాలేడు. నాగరత్నం భుజంగాన్ని చూసి కిసుకైన నవ్వింది.

ఈ వందడికి తలెత్తిన భుజంగం "ఏటేటి? ఏటంబు ప్నావు?" అన్నాడు.

"ఏళ్ళేడు" అందినా న స్వ కూపే —

